

Sygn. akt II Cz 234/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras – spr.

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Krotoszynie

z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt I C 1445/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski

Sygn. akt II Cz 234/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 10 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Krotoszynie nie obciążył pozwanego R. S. kosztami procesu.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że znajduje ono podstawę w art. 102 k.p.c. i że tego rodzaju rozstrzygnięcie uzasadnia sytuacja majątkowa, zdrowotna i rodzinna pozwanego, wysokość kosztów procesu, które przewyższają miesięczny dochód rodziny pozwanego, a zwłaszcza postawa procesowa pozwanego, który przy pierwszej czynności procesowej uznał żądanie pozwu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu w kwocie 3.670,00 zł oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od zażalenia według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 102 k.p.c. poprzez uznanie, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c. oraz, że pozwany nie wykazał, aby w sprawie zachodził taki szczególnie uzasadniony przypadek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na uznaniu, że w sprawie zaszedł szczególnie uzasadniony wypadek, który winien skutkować nieobciążaniem pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu, pomimo przegrania procesu (art. 102 k.p.c.).

Pod pojęciem „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy zakwalifikować okoliczności związane z przebiegiem procesu (np. wytoczenie powództwa w oparciu o utrwaloną interpretację przepisów, od której następnie odstąpiono; precedensowy charakter sprawy; nielojalne prowadzenie procesu przez stronę przeciwną; charakter żądania poddanego pod rozstrzygnięcie sądu), ale również pozostające poza jego obszarem (np. stan majątkowy stron, ich sytuacja życiowa).

Całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że należy uznać za trafne stanowisko Sądu I instancji, iż w niniejszym wypadku zachodzą szczególne okoliczności, które zezwalały na zwolnienie pozwanego z obowiązku zwrotu powodowi kosztów procesu. Za tego rodzaju konstatacją przemawia wskazana przez Sąd I instancji trudna sytuacja materialna pozwanego i jego małżonki, którzy osiągają niewielki dochód, o łącznej wysokości stanowiącej 2.400 zł, który jest znacznie mniejszy niż wysokość kosztów procesu w niniejszej sprawie, a także problemy zdrowotne pozwanego, generujące miesięczne koszty leczenia po poziomie 1.000 zł. Nadto za zasadnością tego rodzaju rozstrzygnięcia przemawia dalsza szczególna okoliczność związana z przebiegiem procesu w postaci uznania powództwa przy pierwszej czynności procesowej, jak również rodzaj dochodzonego roszczenia, którym są w znacznej mierze wysokie odsetki umowne.

Wbrew stanowisku skarżącego, nie można uznać, że pozwany nie wykazał w toku postępowania okoliczności przemawiających za zastosowaniem art. 102 k.p.c., za czym miałyby przemawiać m.in. niezłożenie przez niego w tym zakresie pisemnego oświadczenia obejmującego szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania pozwanego, o którym mowa w art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.).

Zważyć bowiem należy, że pozwany nie był wzywany do złożenia tego rodzaju oświadczenia w toku niniejszego postępowania, a na okoliczność tej sytuacji złożył zeznania w charakterze strony na rozprawie w dniu 10 lutego 2016 r., których wiarygodność nie została skutecznie podważona przez skarżącego.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski